

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

*Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide
in
Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance*

Številka: 411-01-3/2021/15 EPA 1638-VIII
Ljubljana, 1. 2. 2021

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide (kot pristojna komisija) ter Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance (kot zainteresirana komisija) sta na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo, 95/09 - odl. US in 21/13 - ZFDO-F in 81/18-odl. US) ter 20. in 21. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10, 6/14, 26/15, 55/20 in 123/20) pripravili skupno

Mnenje

k Predlogu zakona o dodatnih ukrepih za omilitev posledic COVID-19 (ZDUOP) - nujni postopek

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide kot pristojna komisija (na 17. izredni seji) in Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance kot zainteresirana komisija (na 19. izredni seji) sta 29. 1. 2021 skupaj obravnavali Predlog zakona o dodatnih ukrepih za omilitev posledic COVID-19 (ZDUOP), ki ga je v obravnavo Državnemu zboru po nujnem postopku predložila Vlada Republike Slovenije (v nadaljevanju: predlagatelj).

Komisiji predlog zakona **podpirata**.

Komisiji ugotavljata, da predlagatelj s predlaganim osmim paketom interventnih ukrepov, povezanih z nalezljivo boleznijo SARS-CoV-2 (COVID-19), zasleduje cilj omilitve in odprave posledice navedene bolezni na področje gospodarstva, dela, delovnih razmerij, trga dela, socialnega varstva ter zdravstvenega varstva. Kot poglobitve rešitve navaja razbremenitev delodajalcev za plačilo prispevkov za socialno varnost za delavce v delovnem razmerju; podaljšanje ukrepa čakanja na delo; solidarnostni dodatek za prejemnike nadomestil iz invalidskega zavarovanja, ki delajo krajši delovni čas, vojnim veteranom in invalidom po zakonu, ki ureja socialno vključevanje invalidov v višini 150 evrov neto; enkratni solidarnostni dodatek za dijake, starejše od 18 let v višini 50 evrov; zagotavljanje izvajanja podaljšane obravnave, zdravstvene nege, fizioterapije in delovne terapije osebam, ki so prebolele okužbo z virusom SARS-CoV-2; financiranje zdravljenja s kisikom v socialnovarstvenih in vzgojno izobraževalnih zavodih; zagotavljanje finančnih

sredstev SID banki za namen financiranja gospodarskih subjektov na področju cestnih prevozov ter poroštvo SID banke na področju turizma in gostinstva.

Komisiji sta bili seznanjeni s stališči Trgovinske zbornice Slovenije in Združenja delodajalcev Slovenije, Gospodarske zbornice Slovenije, reprezentativnih sindikalnih central, ki so članice Ekonomsko-socialnega sveta (ESS), predstavnikov izvajalcev pomoči na domu v okviru Socialne zbornice Slovenije, Nacionalnega sveta invalidskih organizacij Slovenije ter Združenja zdravstvenih zavodov Slovenije k predlogu zakona. Prejeli sta tudi pisne pripombe Skupnosti socialnih zavodov Slovenije s predlogi amandmajev ter predloge ukrepov Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije in Združenja občin Slovenije. Nekatere od predloženih amandmajev zgoraj navedenih deležnikov, ki so bili dodatno izpostavljeni in podprti v razpravi članov komisij, sta komisiji v fazi glasovanja o predlogu zakona podprli in jih navajata ob koncu mnenja, vključno s pozivom kvalificiranim predlagateljem amandmajev, da jih proučijo in v svojem imenu predložijo v obravnavo pristojnemu Odboru Državnega zbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide.

Komisiji na podlagi predstavljenih stališč posameznih deležnikov in razprave članov komisij ugotavljata, da se ključne pripombe in predlogi za spremembe ali dopolnitve predloga zakona nanašajo na:

1. Predlog širitve določb v zvezi z upravičenci do dodatka za neposredno delo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19 (neupravičeno izključevanje zaposlenih, ki delajo na deloviščih, kjer se opravlja delo z osebami, pri katerih obstaja sum na okužbo s COVID-19; npr. izvajalci pomoči na domu in osebni asistenti) (predlog za novo 2.a poglavje in 3.a člen; pripombe predstavnikov izvajalcev pomoči na domu v okviru Socialne zbornice Slovenije ter državnih svetnikov mag. Petra Požuna in Danijela Kastelica; *več v pregledu predloženih amandmajev*).
2. Nesprejemljivost odloga plačila prispevkov za zaposlene v povezavi s 67. in 68. členom ZIUOPDVE (4. člen; pripomba reprezentativnih sindikalnih central; *več v pregledu predloženih amandmajev*).
3. Zagotovitev dodatka za delo v rizičnih razmerah iz 125. člena ZIUOPDVE za glavne sestre v zdravstvenih in socialnovarstvenih zavodih na mestih pomočnic ali namestnikov direktorjev za ves, ne le polovični delovni čas (5. člen; pripombe reprezentativnih sindikalnih central; *več v pregledu predloženih amandmajev*).
4. Jasno opredelitev, da se financiranje dodatka za delo v rizičnih razmerah direktorjem v javnem sektorju v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva iz proračuna Republike Slovenije zagotavlja celotno obdobje epidemije (5. člen; pripombe Združenja zdravstvenih zavodov Slovenije).
5. Še vedno odprta vprašanja v zvezi z 21. in 22. členom ZIUOPDVE glede odpovedi pogodbe o zaposlitvi v primeru izpolnjevanja pogojev za starostno upokožitev in predlagano črtanje navedenih določb (za nov 5.a člen; pripombe reprezentativnih sindikalnih central; *več v pregledu predloženih amandmajev*).

6. Podaljšanje obdobja za pravico do koriščenja nadomestila za izvajalce mestnega prevoza do 30. junija 2021 (7. člen; pripombe Gospodarske zbornice Slovenije; *več v pregledu predloženih amandmajev*).
7. Predlog za priznanje 100 %-nega nadomestila plače vsem zaposlenim v času epidemije, ki zbolijo za COVID-19 ali se pri njih odkrije okužba z virusom SARS-COV-2, od prvega dne odsotnosti z dela, ne glede na to, ali je do okužbe prišlo na delovnem mestu ali ne, pri čemer naj se za kritje nadomestila zagotavljajo sredstva iz proračuna preko ZZS (za novi 7.a člen; pripombe reprezentativnih sindikalnih central; *več v pregledu predloženih amandmajev*).
8. Zagotovitev nadomestila plače od prvega dne odsotnosti zaradi bolezni, povezane s COVID-19, za izvajalce osebne asistencije (predlog izvajalcev osebne asistencije in Nacionalnega sveta invalidskih organizacij, s podporo državnega svetnika Danijela Kastelica; upoštevano v amandmaju za novi 7.a člen; *več v pregledu predloženih amandmajev*).
9. Zagotovitev upravičenosti invalidskih in humanitarnih organizacij do finančne pomoči za izvedbo hitrih antigenskih testov ter uporabe zaščitnih mask iz zaloge Zavoda za blagovne rezerve (za nov 7.b člen; predlog državnega svetnika Danijela Kastelica s podporo Nacionalnega sveta invalidskih organizacij Slovenije; *več v pregledu predloženih amandmajev*).
10. Zagotovitev dodatka za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva, tudi če ne delajo nujno neposredno s pacienti z okužbo ali s sumom na okužbo s COVID-19, in sicer ne samo za zaposlene v plačni skupini J, ampak tudi za zaposlene pri zasebnih izvajalcih zdravstva in socialnega varstva, ki dejavnost opravljajo v okviru mreže javne službe in pri drugih zaposlenih v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva (za nov 11.a člen; pripombe reprezentativnih sindikalnih central; *več v pregledu predloženih amandmajev*).
11. Znižanje pogoja za upravičenost do subvencije iz 12. člena ZUIOPE na način, da so do subvencije upravičeni delodajalci, ki mesečno ne morejo zagotavljati najmanj 90 % dela najmanj 5 % in ne najmanj 10 % zaposlenim (17. člen; pripombe Gospodarske zbornice Slovenije; *več v pregledu predloženih amandmajev*).
12. Omejitev in skrajšanje obdobja, ki šteje kot podlaga za poročanje FURS glede morebitnih izplačil delodajalcev, povezanih z dobički, lastniškimi deleži, nagradami itd., v povezavi s subvencijo skrajšanja polnega delovnega časa (18. člen; pripombe Gospodarske zbornice Slovenije; *več v pregledu predloženih amandmajev*).
13. Širitev veljavnosti določb 56. člena ZZUOOP in 33. člena ZIUPOPVE na zaposlene, ki delajo na deloviščih, kjer se delo opravlja z osebami, pri katerih obstaja sum na okužbo COVID-19, vendar pa niso zajeta v eni od 11 taksativno naštetih točk, ki jih opredeljuje prvi odstavek 56. člena ZZUOOP (izvajanje zdravstvene oskrbe in socialnovarstvenih storitev na domu pacienta oziroma

uporabnika, pri katerem obstaja sum na okužbo s COVID-19; pri triaži pacientov, pri katerih obstaja sum na COVID-19; v laboratorijih, ki izvajajo analizo odvzetih vzorcev brisov zaradi ugotavljanja okužbe s COVID-19; na deloviščih, kjer se izvršuje dezinfekcija ali čiščenje prostorov, v katerih se nahajajo oziroma so se nahajali pacienti oziroma uporabniki, okuženi s COVID-19; v sivih conah pri zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami iz 18. člena Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 58/11, 40/12 – ZUJF in 90/12), če izvajajo neposredne storitve za uporabnike) (za nov 23.a člen; pripombe reprezentativnih sindikalnih central; več v *pregledu predloženih amandmajev*).

14. Predlog za priznanje kriznega dodatka iz 85. člena ZIUPOPVE tudi javnim uslužbencem, katerih plača v novembru 2020 ni presegla dvakratnika minimalne plače, s čimer bi se zagotovilo enako obravnavo vseh zaposlenih glede na njihov gmotni položaj (24. člen; pripombe reprezentativnih sindikalnih central; več v *pregledu predloženih amandmajev*).
15. Predlog, da so upravičenci do pomoči za izvedbo antigenskih hitrih testov na virus SARS-CoV-2 tudi organizacije s statusom humanitarne organizacije po Zakonu o humanitarnih organizacijah (Uradni list RS, št. 98/03 in 61/06 – ZDru-1) in organizacije s statusom invalidske organizacije po Zakonu o invalidskih organizacijah (za nov 25.a člen; predlog državnega svetnika Danijela Kastelica s podporo Nacionalnega sveta invalidskih organizacij Slovenije; več v *pregledu predloženih amandmajev*).
16. Zvišanje zneska povračila dela minimalne plače v obliki mesečne subvencije (27. člen; predlog Trgovinske zbornice Slovenije in Združenja delodajalcev Slovenije za zvišanje na 83,66 evra; podprto s strani komisij (*več v pregledu predloženih amandmajev*) in alternativni predlog Gospodarske zbornice Slovenije za dvig na 70 evrov) in podaljšanje ukrepa povračila dela minimalne plače v obliki mesečne subvencije do konca 2021 ter črtanje dodatnih pogojev, ki se nanašajo na vrnitev vračila neupravičeno prejetih sredstev ter omejitev v zvezi z začetkom postopka odpovedi pogodbe o zaposlitvi večjemu številu delavcev iz poslovnih razlogov (27. člen; pripombe Gospodarske zbornice Slovenije; več v *pregledu predloženih amandmajev*).
17. Omejitev možnosti tridnevne zaporedne odsotnosti delavca brez potrdila zdravnika na čas trajanja razglašene epidemije (29. člen; pripombe Trgovinske zbornice Slovenije in Združenja delodajalcev Slovenije; podprto s strani komisij; več v *pregledu predloženih amandmajev*) in alternativni predlog za omejitev ukrepa do 30. aprila 2021 z možnostjo podaljšanja ukrepa s sklepom Vlade RS (29. člen; pripombe Gospodarske zbornice Slovenije).
18. Zagotovitev zakonskih podlag za ne-vštevnanje nadomestila za uporabo lastnih sredstev pri delu na domu v davčno osnovo, s čimer bi se poenostavilo način določanja višine neobdavčenega dela, odpravilo neprimerno vezavo omejitve na višino delojemalčeve plače in povečalo neobdavčeno višino za vse delojemalce s plačo, nižjo od slovenskega povprečja (za novo poglavje 10. Zakon o dohodnini

in novi 33.a člen; pripombe reprezentativnih sindikalnih central; *več v pregledu predloženih amandmajev*).

19. Predlog za širitev ukrepa enkratnega solidarnostnega dodatka tudi na osebe na poklicni rehabilitaciji, ki prejemajo denarno nadomestilo v skladu s 17. členom Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov, ter družinske pomočnike (34. člen; pripombe Nacionalnega sveta invalidskih organizacij Slovenije).
20. Znižanje kriterija za upravičenost do ukrepa delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo na 10 % upada prihodkov (namesto v osnovi predlaganih 20 %) (37. člen; pripombe Trgovinske zbornice Slovenije in Združenja delodajalcev Slovenije ter Gospodarske zbornice Slovenije; *več v pregledu predloženih amandmajev*).
21. Predlog za vključitev nadomestila plače z vsemi davki in prispevki delodajalca (bruto II) v povračilo nadomestila plače, ki ga krije Republika Slovenija, za čas, ko je delodajalcu prepovedano opravljanje dejavnosti, in to ne zgolj v celoti, ampak tudi v omejenem obsegu, ter upravičenost do nadomestila za izplačilo nadomestila plače v višini bruto II za vse delavce, ki so bili na čakanju na delo od vključno 1. 1. 2021 do 31. 1. 2021 (42. člen; pripombe Trgovinske zbornice Slovenije in Združenja delodajalcev Slovenije ter Gospodarske zbornice Slovenije; *več v pregledu predloženih amandmajev*).
22. Omejitev in skrajšanje obdobja, ki šteje kot podlaga za poročanje FURS glede morebitnih izplačil delodajalcev, povezanih z dobički, lastniškimi deleži, nagradami itd., v povezavi s povračilom nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo (omejeno s 30. aprilom 2021) (45. člen; pripombe Gospodarske zbornice Slovenije; *več v pregledu predloženih amandmajev*).
23. Nujnost zaposlovanja dodatnega kadra v zdravstvu (npr. mladih zdravnikov) na podlagi izjeme od določbe 60. člena ZIPRS2122, ki slednje pogojuje s potrebami za obvladovanje okužb z virusom COVID-19 ter učinkovitim črpanjem in investiranjem sredstev iz skladov EU, s čimer se ne upošteva že odobrenih širitev programov in posledičnih dodatnih zaposlitev v javnih zdravstvenih zavodih v 2021 na podlagi Aneksa št. 1 k Splošnemu dogovoru za pogodbeno leto 2020 (predlog spremembe ZIPRS2122 v okviru podpoglavja 6. v drugem delu predloga zakona; pripombe Združenja zdravstvenih zavodov Slovenije).

* * *

Komisiji sta v zvezi s predlogom zakona opravili podrobno razpravo in z zadovoljstvom ugotavljata, da je Vlada Republike Slovenije v tokratni paket interventnih ukrepov vključila nekatere ukrepe, ki so bili prav tako pričakovani že nekaj časa, in s tem upoštevala pripombe posameznih deležnikov. Pri tem izpostavljata ukrep izplačila enkratnega solidarnostnega dodatka polnoletnim dijakom in brezposelnim osebam ter drugim ranljivim skupinam (34., 35. in 86. člen); jasnejšo opredelitev pogojev za izplačevanje kriznega dodatka iz 85. člena ZIUPOP DVE zaposlenim, katerih mesečna plača ni presegla dvakratnika minimalne plače, z jasno

določitvijo, da se upošteva plačo za november 2020, brez izplačil za poslovno uspešnost (24. člen), ter vključitev varovalk, ki bodo zaščitile delovna mesta in preprečevale zlorabe v povezavi z ukrepom povračila dela minimalne plače v obliki mesečne subvencije delodajalcem (27. člen).

Komisiji pozdravljata tudi ukrep zagotavljanja podaljšane obravnave (51. člen predloga zakona), na podlagi katerega se bo lahko zagotovilo dodatne zmogljivosti v objektih, ki izpolnjujejo pogoje za izvajanje zdravstvene dejavnosti z nastanitvijo. S tem se bo po oceni komisij v pomembni meri razbremenilo patronažne službe in ostale izvajalce pomoči na domu, ki so v trenutni situaciji, tudi z vidika izpostavljenosti okužbam s COVID-19, že ob izvajanju osnovnih aktivnosti nege in skrbi nadpovprečne.

Komisiji na podlagi navedenih pripomb ugotavljata, da se ob vsakem novem paketu interventne zakonodaje izpostavlja ukrepe, ki bodisi še niso bili upoštevani, navkljub številnim pozivom zainteresirane in strokovne javnosti, ali pa so bili sprejeti, pa jih je zaradi njihove neustreznosti ali neizvedljivosti v praksi treba spreminjati. Pri tem ponovno pozivata Vlado in pristojna ministrstva, da večkrat prisluhnejo pripombam državnih svetnikov, saj se pogosto izkažejo za utemeljene, predvsem pa so podprte s specifičnimi interesi in tehtnimi argumenti posameznih družbenih segmentov.

Kot primer komisiji navajata pobudo državnih svetnikov Danijela Kastelica in mag. Petra Požuna v zvezi s pobudami izvajalcev pomoči na domu in osebne asistencije, ki jo je Državni svet obravnaval in sprejel na 36. seji 20. 1. 2021 ter posredoval Vladi in pristojnemu Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Pobuda se je nanašala na že zgoraj omenjeno zakonsko ureditev pravice do dodatka za delo v sivi coni za izvajalce pomoči na domu in zagotovitev dodatka za neposredno delo v rdeči ter sivi coni in nadomestila plače od prvega dne odsotnosti zaradi bolezni, povezane s COVID-19, za izvajalce osebne asistencije. Pozvano je bilo, da se navedene ukrepe vključi v osmi paket interventne zakonodaje, čemur pristojno ministrstvo in Vlada nista prisluhnila, pri čemer Državni svet še ni prejel ustreznega pisnega pojasnila. Na odziv pristojnih Državni svet čaka tudi v zvezi s pobudo državnega svetnika Danijela Kastelica za zagotovitev upravičenosti invalidskih in humanitarnih organizacij do finančne pomoči za izvedbo hitrih antigenskih testov ter uporabe zaščitnih mask iz zaloge Zavoda za blagovne rezerve, ki jo je Državni svet obravnaval in sprejel na isti, že prej omenjeni seji, in v kateri je bilo prav tako pozvano, da se ukrep vključi v aktualno obravnavani paket interventne zakonodaje. Komisiji ugotavljata, da je v nadaljevanju zakonodajnega postopka še dovolj časa za ureditev navedenih problematik, ki jih podpirajo tudi izvajalci storitev in programov, in upata na posluš predlagatelja (*več v predlogih amandmajev ob koncu mnenja*).

Komisiji sta bili v okviru razprave seznanjeni tudi s potekom pogajanj o vsebini predloga ZDUOP v okviru Ekonomsko-socialnega sveta (ESS), ki se je z osnutkom predloga zakona sicer seznanil, a nato v okviru pogajalske skupine ni bilo doseženega soglasja o posameznih zakonskih rešitvah, saj predstavniki Vlade Republike Slovenije niso imeli mandata za usklajevanje predlogov s socialnimi partnerji. Predstavniki interesov delojemalcev so ob tem opozorili na kršitev pravil o delovanju ESS. Na neustrezno obravnavo predloga zakona na ESS nakazuje tudi velika količina prejetih predlogov amandmajev reprezentativnih organizacij z

delojemalske in delodajalske strani za spremembe posameznih zakonskih določb ali uvedbo dodatnih ukrepov v okviru predloženega zakona.

Primer ene od neusklajenih določb predstavlja ukrep povračila dela minimalne plače v obliki mesečne subvencije delodajalcem (27. člen predloga zakona), ki mu je bila s strani predstavnikov interesov delodajalcev sicer izražena splošna podpora, ob hkratnih predlogih sprememb predloženega člena (*več v pregledu amandmajev ob koncu mnenja*), medtem ko so predstavniki interesov delojemalcev ocenili, da gre za neutemeljen in neprimeren ukrep, v zvezi s katerim niso bile izvedene ustrezne analize njegovih finančnih posledic za proračun in blagajni pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter zdravstvenega zavarovanja. Menijo, da bi bilo treba navedeni ukrep proučiti tudi z vidika skladnosti z evropsko zakonodajo, natančneje v zvezi z nedovoljenimi državnimi pomočmi, zaradi česar so napovedali nadaljnje aktivnosti v navedeni smeri.

Komisiji opozarjata, da so posledice epidemije COVID-19 za gospodarstvo, še posebej za trgovinsko dejavnost, prevoznništvo, gostinstvo in tudi kmetijstvo, izjemno težke, zato je bilo v razpravi večkrat pozvano k razmisleku o odpiranju posameznih dejavnosti, ki z vidika varovanja javnega zdravja ne predstavljajo visokega tveganja (npr. storitve avtosalonov in avtomatskih ter samopostrežnih avtopralnic). Prav tako je bilo opozorjeno na to, da naj se že v tem in tudi morebitnih naslednjih paketih interventne zakonodaje posveti več pozornosti tistim panogam iz dejavnosti skupine G (trgovina, gostinstvo, prevozi, itd.), ki so že v lanskem letu utrpele največ škode, še zlasti pa vsem tistim dejavnostim in podjetjem, ki v 2020 niso mogle in tudi v 2021 še vedno ne morejo poslovati zaradi vladnih odlokov o prepovedi poslovanja zaradi virusa COVID-19 (npr. neživilska trgovina).

V razpravi komisij je bilo kot možen dodatni ukrep pomoči posameznim segmentom gospodarstva, zlasti mikro in malim podjetjem ter samostojnim podjetnikom posameznikom, predlagano tudi subvencioniranje obrestnih mer iz naslova obstoječih kreditov. Poudarja se namreč, da je ključno pretehtano sprejemati takšne ukrepe, ki bodo pomagali ohraniti čim višjo stopnjo delovne in poslovne aktivnosti v okviru vseh segmentov gospodarstva, saj bo to lahko v pomembni meri omogočilo njegovo hitrejše okrevanje po končani epidemiji.

V razpravi je bilo pozvano tudi k zagotovitvi (dodatnih) sredstev kmetijski dejavnosti, saj se tudi kmetje soočajo z negativnimi posledicami epidemije COVID-19. Kljub temu, da so bili določeni ukrepi v tej smeri na zakonski ravni napovedani že ob sprejemu PKP6 in PKP7, prav tako pa tudi zagotovitev finančnih sredstev preko vladnih odlokov, sektor kmetijstva še vedno ostaja brez ustrezne podpore države.

Komisiji sta izrazili zaskrbljenost zaradi predlaganega črtanja 105. člena ZIUPOPVE (54. člen predloga zakona), ki se nanaša na poroštvo SID banke za prvo izgubo posojilnega sklada finančnega inženiringa na področju turizma in gostinstva in pri tem dobili pojasnilo Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo ter Ministrstva za finance, da v osnovi ni bilo mišljeno, da se člen v celoti črta, ampak da se sprejme ustrezno dikcijo člena, ki pa še ni bila medresorsko usklajena. Komisiji na podlagi navedenih pojasnil sklepata, da člen ostaja odprt do morebitnih nadaljnjih sprememb v zakonodajnem postopku, in da bodo, kot je zagotovilo Ministrstvo za

finance, poročstva deležnikom s področja gostinstva in turizma omogočena, ko bodo izpolnjeni kriteriji glede primerne zakonske opredelitve poroštev.

Komisiji izpostavljata tudi 16. člen predloga zakona, s katerim se v kazenske določbe 54. člena Zakona o nalezljivih boleznih (ZNB) dodaja nov prekršek, na podlagi katerega naj bi bilo omogočeno sankcioniranje ravnanj, ki so v nasprotju s programi za preprečevanje, obvladovanje, odstranitev in izkoreninjenje nalezljivih bolezni iz tretjega odstavka 5. člena Zakona o nalezljivih boleznih (ZNB). Komisiji ocenjujeta, da je predvidena globa od 4.000 do 100.000 evrov za prekršek, ki je zgolj splošno in nejasno opredeljen, bistveno pretirana. Tudi iz pojasnila Ministrstva za zdravje ni bilo moč razbrati, za kakšne vrste prekršek gre oziroma kateri so navedeni programi, za katere sicer 5. člen ZNB določa, da jih pripravi Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, skupaj z območnimi zavodi za zdravstveno varstvo, a njihovo vsebino na koncu določi minister za zdravje kot predstavnik vsakokratne aktualne politike. Posledično menita, da bi moral predlagatelj v nadaljevanju zakonodajnega postopka navedeni prekršek v prvi vrsti natančneje definirati, obenem pa, glede na njegovo vsebino, ponovno pretehtati tudi ustreznost višine predvidene globe.

V razpravi komisij je bilo, kot že ob obravnavi preteklih paketov interventne zakonodaje, na podlagi opozoril nekaterih strokovnjakov, da se približujemo zgornji meji zadolževanja, ponovno izpostavljeno vprašanje finančnih posledic predlaganih ukrepov z vidika še sprejemljivih obremenitev državnega proračuna in povečevanja javnega dolga, saj se obseg odlivov iz proračuna z vsakim paketom ukrepov drastično povečuje (tokrat se predvideva obremenitev v višini 320 milijonov evrov), hkrati pa javnosti niso dana jasna pojasnila o predvideni časovnici in načinu pokrivanja navedenih izdatkov.

Komisiji opozarjata tudi na posledice, ki jih bo epidemija COVID-19 in z njo povezani ukrepi imela na trg dela in posledično tudi na okrevanje gospodarstva. Pri tem izražata zaskrbljenost nad povečanim številom brezposelnih, s poudarkom na strukturni brezposelnosti (poklicni profili ne ustrezajo potrebam delodajalcem), na drugi strani pa tudi nad nekaterimi neprimerno kvalificiranimi skupinami zaposlenih, kar bo lahko srednjeročno in dolgoročno negativno vplivalo na trg dela in zaposlovanja. Po mnenju komisij bi se zato moralo več poudarka nameniti preventivnim aktivnostim na tem področju in več sredstev namensko usmerjati v pridobivanje novih znanj in kompetenc delovne sile.

* * *

Na podlagi vsega navedenega in sklepov, sprejetih po koncu razprave, pristojna Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide ter zainteresirana Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance pozivata predlagatelja zakona in ostale kvalificirane predlagatelje amandmajev, da v nadaljevanju zakonodajnega postopka proučijo in kot lastne povzamejo ter predložijo v obravnavo matičnemu Odboru Državnega zbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide, naslednje predloge amandmajev:

Za novo poglavje 2.a Zakon o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19

Za poglavjem »2. Zakon o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19« se doda novo poglavje 2.a, ki se glasi:

»2.a Zakon o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19«.

Obrazložitev:

Predlog za novo 2.a poglavje je povezan s predlogom za nov 3.a člen.

Za nov 3.a člen:

Za 3. členom predloga zakona se v okviru novega poglavja »2a. Zakon o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19«, doda nov 3.a člen, ki se glasi:

»3.a člen

V Zakonu o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20 in 175/20 – ZIUOPDVE: v nadaljnjem besedilu: ZZUOOP), se 7. točka 56. člena dopolni tako, da se glasi:

»7. v sivih in rdečih conah pri izvajalcih na področju socialnega varstva iz 82. člena tega zakona in v primeru dela z uporabnikom, pri katerem obstaja sum na okužbo s COVID-19 oziroma je ta potrjena, za izvajalce iz tretjega odstavka 15. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A in 28/19) in izvajalce storitev osebne asistencije iz 7. člena Zakona o osebni asistenci (Uradni list RS, št. 10/17 in 31/18),«.

Obrazložitev:

Storitev pomoči na domu je socialnovarstvena storitev, ki jo opredeljuje 15. člen Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – UPB, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A, 28/19 in 189/20 – ZFRO) in ki obsega socialno oskrbo upravičenca v primeru invalidnosti, starosti ter v drugih primerih, ko socialna oskrba na domu lahko nadomesti institucionalno varstvo. Namenjena je osebam z zagotovljenimi bivalnimi in drugimi pogoji za življenje v domačem okolju, ki pa se zaradi svoje starosti, hude invalidnosti, kronične bolezni ali težje telesne in duševne motnje ne morejo oskrbovati sami, primerne oskrbe pa jim ne (z)morejo nuditi niti svojci.

Storitev pomoči na domu, ki se prilagaja potrebam posameznika, lahko obsega različne sklope opravil, med drugim: pomoč pri temeljnih dnevnih opravilih, gospodinjsko pomoč in ohranjanje socialnih stikov.

Upravičenci do storitev pomoči na domu so osebe, stare nad 65 let, ki zaradi starosti ali pojavov, ki spremljajo starost, niso sposobne za popolnoma samostojno življenje; osebe s statusom invalida po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb, ki ne zmorejo samostojnega življenja, stopnja in vrsta njihove invalidnosti pa omogočata občasno oskrbo na domu; druge invalidne osebe, ki jim je priznana pravica do tuje pomoči in nege za opravljanje večine življenjskih funkcij; kronično bolni in osebe z dolgotrajnimi okvarami zdravja, ki nimajo priznanega statusa invalida, pa so po oceni pristojnega centra za socialno delo brez občasne pomoči druge osebe nesposobne za samostojno življenje, ter hudo bolni otrok ali otrok s težko motnjo v telesnem ali težko in najtežjo motnjo v duševnem razvoju, ki ni vključen v organizirane oblike varstva.

Zakon o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (ZZUOOP) (Uradni list RS, št. 152/20 in 175/20 – ZIUOPDVE) v 56. členu ureja dodatek za neposredno delo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19, in pri tem določa, da so zaposleni v mreži javne zdravstvene službe in mreži javne službe na področju socialnega varstva, ki neposredno delajo v okolju s COVID-19 pacienti oziroma uporabniki, pri katerih obstaja sum na okužbo s COVID-19 oziroma je ta potrjena, v rdečih in sivih conah v različnih delovnih okoljih (v COVID-19 intenzivnih enotah, v urgentnih centrih in ambulantah, pri izvajalcih socialnega varstva iz 82. člena ZZUOOP itd.) upravičeni do dodatka za neposredno delo s COVID-19 pacienti, ki znaša 30 odstotkov urne postavke osnovne plače zaposlenega. V skladu z navedenim členom so na podlagi določb 7. točke prvega odstavka izvajalci pomoči na domu sicer upravičeni do prej navedenega dodatka, a le če delajo z uporabnikom, obolelim za COVID-19 (torej zgolj za delo v rdeči coni), ne pa tudi do dodatka za delo z uporabnikom, pri katerem obstaja sum na okužbo COVID-19 (torej v sivi coni), medtem ko se izvajalcem institucionalnega varstva omogoča prejem dodatka za delo v obeh navedenih conah.

Pristojno Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti do sedaj tolmačilo 7. točko prvega odstavka 56. člena ZZUOOP na način, da izvajalcem pomoči na domu dodatek za delo v sivi coni ne pripada. Pri tem se izpostavlja zelo nejasna dikcija navedene točke, saj se v začetnem delu navaja sivo in rdečo cono za izvajalce institucionalnega varstva, nato pa se pri izvajalcih pomoči na domu navaja zgolj delo z uporabnikom obolelim za COVID-19 (rdeča cona, kar sicer prav tako ni izrecno poimenovano). Ni namreč logične razlage, zakaj bi se za dve primerljivi socialnovarstveni storitvi uporabljalo različno terminologijo oz. zakaj se tudi pri izvajalcih pomoči na domu ne uporabi termin *rdeča cona*, saj je za delo z uporabnikom obolelim za COVID-19 dejansko potrebno vzpostaviti rdečo cono, prav tako pa tudi t. i. sivo cono. Iz vsebine navedenega člena je namreč možno razumeti, kot da pri izvajanju pomoči na domu, ki poteka v domačem okolju, ni sivih in rdečih con, kljub temu da iz *Načrta za obvladovanje okužb SARS-CoV-2 (COVID-19) - protokoli za delovanje izvajalcev pomoči na domu*, ki ga je sprejelo in objavilo Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (dostopen prek: <https://www.gov.si/teme/pomoc-na-domu/>), jasno izhaja navodilo za delo z uporabniki

pomoči na domu tako v rdeči kot v sivi coni. Navedeno definicijo je potrdil tudi Nacionalni inštitut za javno zdravje.

Opisano razlikovanje med različnimi skupinami izvajalcev socialnovarstvenih storitev v nobenem primeru ni utemeljeno, saj so izvajalci pomoči na domu vsakodnevno v tesnem stiku z uporabniki navedenih storitev in s tem ravno tako izpostavljeni morebitnim okužbam z virusom COVID-19 kot zaposleni v institucionalnem socialnem varstvu, in to ne šele potem, ko je pri oskrbovancu že potrjena okužba z virusom COVID-19, ampak pogosto tudi že predhodno, ko za to obstaja zgolj sum na okužbo pri uporabniku ali njegovem ožjem družinskem članu (več v poglavju 5 prej omenjenih navodil). Zato je treba socialne oskrbovalke/oskrbovalce na domu, ki neposredno delajo z uporabniki, pri katerih obstaja sum na okužbo s COVID-19 (siva cona), obravnavati enako kot druge zaposlene na področju socialnega varstva, ki opravljajo neposredno delo z uporabniki v sivi coni. Njihovo delo v teh resnično težkih razmerah ne sme ostati spregledano, prav tako pa ga je treba ustrezno ovrednotiti.

Posledično se predlaga, da se izvajalcem pomoči na domu uredi izplačilo dodatka za delo v sivi coni, in to ne zgolj za naprej, ampak tudi za nazaj, od začetka veljavnosti ukrepa iz 56. člena ZZUOOP, to je od 1. 6. 2020 dalje. Izključitev socialnih oskrbovalk/oskrbovalcev na domu iz tako pomembne pravice kot je dodatek za delo z uporabniki v sivi coni, ni utemeljena.

Storitev pomoči na domu se je razvila in izkazala kot pomembna oblika skupnostne skrbi na področju varstva starejših in drugih ranljivih skupin prebivalstva, tudi povezavi z že dolgo pričakovanim novim sistemom dolgotrajne oskrbe, zato mora biti kot taka tudi ustrezno ovrednotena.

Predlaga se tudi zagotovitev zakonske podlage za dodatek za neposredno delo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19, za izvajalce osebne asistencije, ki v skladu z 2. členom Zakona o osebni asistenci (Uradni list RS, št. 10/17 in 31/18; ZOA) izvajajo pomoč uporabniku pri vseh tistih opravilih in dejavnostih, ki jih uporabnik ne more izvajati sam zaradi vrste in stopnje invalidnosti, a jih vsakodnevno potrebuje doma in izven doma, da lahko živi neodvisno, aktivno in je enakopravno vključen v družbo. Kot osebna asistencija se v skladu z istim členom ZOA šteje pomoč pri temeljnih dnevni opravilih in pomoč pri komunikaciji in obvezna prisotnost pri uporabniku v primeru najtežjih invalidnosti; pomoč pri podpornih dnevni opravilih; spremstvo; pomoč na delovnem mestu in izobraževalnem procesu ter pomoč pri drugih dejavnostih in aktivnostih, v katere je uporabnik vključen.

Ne glede na to, da gre po vsebini in načinu dela za primerljive storitve s storitvami izvajalcev socialnovarstvenih programov v okviru institucij in izvajalcev pomoči na domu, se v dosedanji interventni zakonodaji dodatka za delo v rdeči in sivi coni za izvajalce osebne asistencije še ni uzakonilo, navkljub intenzivnim pozivom različnih združenj, povezanih z izvajalci osebne asistencije, naslovljenih na pristojno Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in invalide.

K 4. členu:

V 4. členu predloga zakona se dodata novi prva in druga alineja, ki se glasita:

»- v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku 67. člena črta besedilo »ali prispevkov« na vseh mestih;

- v prvem odstavku 68. člena črta besedilo »ali prispevkov« na vseh mestih.«.

Dosedanje prva, druga in tretja alineja se ustrezno preštevilčijo in postanejo druga, tretja in četrta alineja.

Obrazložitev:

Ureditev v Zakonu o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20), ki omogoča odlog plačila prispevkov zaposlenih in na katero se nanaša amandma, je neustavna, kar je ugotovilo že Ustavno sodišče v zadevi št. U-I-281/09-14, objavljeni v Uradnem listu RS, št. 105/2011, kjer je ugotovilo, da omogočanje odloga, odpisa ali delnega odpisa, ki ga je na podlagi takratnega 228. člena ZPIZ-1 lahko izvajala Davčna uprava RS, ni skladno z Ustavo RS, saj gre za razpolaganje s sredstvi delavca in torej posega v lastninsko pravico delavcev.

K 5. členu:

V 5. členu predloga zakona se doda prvi odstavek, ki se glasi:

»V prvem odstavku 125. člena se besedilo »polovico rednega delovnega časa« nadomesti z besedilom »vse evidentirane ure dela.«.

Dosedanji prvi odstavek postane drugi.

Obrazložitev:

Določba 125. člena Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/2020; v nadaljevanju ZIUOPDVE) določa direktorjem v javnem sektorju, kot jih določa Uredba o plačah direktorjev v javnem sektorju in ki opravljajo delo v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva, pravico do dodatka za delo v rizičnih razmerah v višini 65 odstotkov urne postavke osnovne plače za polovico rednega delovnega časa. Med direktorje se po Uredbi o plačah direktorjev v javnem sektorju uvrščajo tudi glavne sestre v zdravstvenih in socialnovarstvenih zavodih, ki zasedajo delovna mesta pomočnika direktorja v zdravstvenih zavodih oziroma namestnika direktorja v socialnovarstvenih zavodih za področje zdravstvene nege. Slednje, še posebej v času epidemije SARS-CoV-2 opravljajo predvsem delo v neposrednem stiku s pacienti in varovanci, so nosilke organizacije zdravstvene nege v zavodih, zaradi kadrovskih izpadov in siceršnje kadrovske podhranjenosti pa so pogosto primorane opravljati nadurno delo, ki bistveno presega zakonske omejitve nadurnega dela (144. člen ZDR-1). Zato je

povsem nerazumno, da so glavne sestre v skladu z določbo 125. člena ZIUOPDVE upravičene do dodatka za delo v rizičnih razmerah le za polovico ur rednega delovnega časa, ne pa tudi za preostanek delovnega časa, ko delo opravljajo v rizičnih razmerah – t. j. ves redni delovni čas, kot tudi čas dela preko polnega delovnega časa.

Za nov 5.a člen:

Za 5. členom predloga zakona se v poglavju »3. Zakon o interventnih ukrepih za omilitve posledic drugega vala epidemije COVID-19« v okviru »Drugi del, Spremembe in dopolnitve zakonov«, doda nov 5.a člen, ki se glasi:

»5a. člen

V Zakonu o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 203/20) se črtata 21. in 22. člen.«

Obrazložitev:

Vsebina členov, na katera se nanaša amandma, ni interventne narave, ampak predstavlja sistemski poseg v Zakon o delovnih razmerjih in Zakon o javnih uslužbencih s posegom na polje odpovedi pogodbe o zaposlitvi in z odstopom od temeljnega postulata delovnega prava - da je odpoved pogodbe o zaposlitvi s strani delodajalca upravičena le v primeru utemeljenega in resnega razloga, ki onemogoča nadaljevanje dela pod pogoji iz pogodbe o zaposlitvi. Konvencija MOD št. 158 o prenehanju delovnega razmerja na pobudo delodajalca v 4. členu določa, da »delovno razmerje ne preneha, če za to ni resnega razloga v zvezi s sposobnostjo ali obnašanjem delavca ali v zvezi z operativnimi potrebami podjetja, ustanove ali službe«. Določbe 21. in 22. člena ZIUOPDVE, katerih črtanje se predlaga, so v nasprotju z več členi Ustave RS, med drugim z 2., 8., 14. in 66. členom, zaradi česar je na Ustavno sodišče že bila vložena zahteva za presojo skladnosti navedenih členov z Ustavo RS s predlogom za začasno zadržanje.

21. in 22. člen ZIUOPDVE omogočata povsem arbitrarno odločanje delodajalcev o nadaljevanju delovnega razmerja po izpolnitvi pogojev za upokožitev in za diskriminatorno obravnavo starejših delavcev, ki so postavljeni v slabši položaj z možnostjo odpovedi pogodbe o zaposlitvi brez utemeljenega razloga izključno zato, ker so izpolnili pogoje za starostno upokožitev. Rešitev je še posebej neutemeljena zaradi dejstva, da je Slovenija med državami članicami EU med državami z najnižjo stopnjo delovne aktivnosti starejših delavcev, na kar Slovenijo opozarja tudi Evropska komisija (nazadnje v priporočilih v okviru Evropskega semestra leta 2019), vrsta ukrepov v zadnjih letih pa je bila usmerjena prav v podaljševanje delovne aktivnosti starejših delavcev, da se ne bi upokojevali takoj po izpolnitvi pogojev za upokožitev. Namen teh ukrepov je bila podpora dolgoročni vzdržnosti pokojninskega sistema, ki mu zaradi sprejete rešitve grozi potencialno povečanje števila upokožencev za več tisoč in s tem veliko povečanje izdatkov za pokojnine. Sprejeta rešitev tudi ruši soglasje socialnih partnerjev ob zadnji manjši pokojninski reformi, katere del je bila

tudi opustitev predloga o možnostih prenehanja pogodbe o zaposlitvi ob izpolnitvi pogojev za starostno upokožitev.

Ne-nazadnje rešitev ni bila predmet usklajevanja med socialnimi partnerji na Ekonomsko-socialnem svetu ali kako drugače, kljub temu, da so se spremembe Zakona o delovnih razmerjih, kot temeljnega akta, ki ureja pravice in obveznosti zaposlenih, vedno sprejemale s soglasjem socialnih partnerjev.

K 7. členu

V 7. členu predloga zakona se za besedo »prvem« doda besedilo »in drugem«.

Obrazložitev:

Gre za redakcijski popravek, saj se datum 30. junij 2021 nanaša ne zgolj na prvi, ampak tudi drugi odstavek 39. člena ZIUPOPDVE.

Za nov 7.a in 7.b člen:

Za 7. členom predloga zakona se v poglavju »4. Zakon o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19« v okviru »Drugi del, Spremembe in dopolnitve zakonov« dodata nov 7.a in 7. b člen, ki se glasita:

»7.a člen

46. člen ZIUPOPDVE se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ne glede na 29. člen Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 91/13, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 111/13 – ZMEPIZ-1, 95/14 – ZUJF-C, 47/15 – ZZSDT, 61/17 – ZUPŠ, 64/17 – ZZDej-K in 36/19; v nadaljnjem besedilu: ZZVZZ) gre zavarovancem, ki zbolijo za COVID-19 ali pri katerih se ugotovi okužba z virusom SARS-COV-2, nadomestilo od prvega dne zadržanosti od dela zaradi okužbe s SARS-COV-2.

(2) Nadomestilo plače v primeru iz prejšnjega odstavka znaša 100 % osnove ob zadržanosti od dela. Sredstva za kritje razlike do 100 % nadomestila iz prejšnjega odstavka se zagotavljajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije prek Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZS).

(3) ZZS:

- delodajalcu povrne izplačano razliko nadomestila v 60 dneh od predložitve zahteve za povračilo razlike nadomestila;
- samostojnemu zavezancu izplača razliko nadomestila v 30 dneh od predložitve zahteve za izplačilo razlike nadomestila.

(4) Natančnejši postopek vlaganja zahteve iz prejšnjega odstavka določi ZZS.

(5) Delodajalec oziroma samostojni zavezanec vloži zahtevo iz četrtega odstavka tega člena v elektronski obliki pri ZZZS v enem mesecu po zaključku začasne zadržanosti iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če ni s tem členom drugače določeno, se glede obračuna, izplačila in povračila nadomestila smiselno uporabljajo določbe ZZVZZ in na njegovi podlagi izdanih aktov, ki urejajo nadomestilo plače med začasno zadržanostjo od dela, ki je pravica iz obveznega zdravstvenega zavarovanja.

(7) Stroški izplačanih razlik nadomestil se ZZZS povrnejo iz proračuna Republike Slovenije v desetih dneh od dneva, ko ministrstvo, pristojno za zdravje, prejme zahtevek ZZZS za povračilo izplačanih razlik nadomestil.

(8) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.«.«

Obrazložitev:

Predlaga se, da se vsem zaposlenim v času epidemije, ki zbolijo za COVID-19 ali se pri njih odkrije okužba z virusom SARS-COV-2 od prvega dneva odsotnosti prizna 100% nadomestilo plače, za katerega se sredstva zagotavljajo iz proračuna preko ZZZS, ne glede na to, ali je do okužbe prišlo na delovnem mestu ali ne.

Navedeni predlog bi imel vrsto pozitivnih učinkov tako za zaposlene, delodajalce in javno zdravje, in sicer:

- a) Odpravil bi dosedanje prakso, po kateri nekateri delodajalci niso želeli priznavati okužbe na delovnem mestu kot poškodbe pri delu, kljub temu, da bi okužba na delovnem mestu morala šteti kot poškodba pri delu. Tudi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS) je v dopisu št. 180-46/2020-DI/20 z dne 3. 4. 2020, naslovljenem na izvajalce zdravstvenih storitev, obrazložil, da *»če je razlog začasne nezmožnosti za delo bolezen (konkretno COVID-19), do katere je prišlo zaradi okužbe na delovnem mestu, je vzrok zavarovančeve začasne nezmožnosti za delo poškodba pri delu v smislu 3. alineje 66. člena ZPIZ-2 in ne bolezen. Gre za obolenje, ki je posledica nesrečnega naključja ali višje sile med opravljanjem dela. Takšno obolenje pa se, skladno s 3. alinejo 66. člena ZPIZ-2, šteje za poškodbo pri delu. Če je do okužbe prišlo na delovnem mestu, je za opredelitev poškodbe pri delu kot razloga začasne nezmožnosti za delo potrebna tudi ustrezna prijava poškodbe pri delu s strani delodajalca (npr. pisna izjava delodajalca, obrazec ER-8 ...)*«.
- b) Preprečil bi prezentizem zlasti tistih delavcev, ki nimajo znakov okužbe ali imajo zgolj blage znake okužbe, pa zaradi pretečega znižanja dohodkov na 80 % v primeru bolniške zaradi bolezni ne odidejo na testiranje, ne uveljavljajo bolniškega staleža in s tem širijo okužbo med ostale.
- c) Delodajalce bi razbremenil plačila nadomestila plače za zaposlene, ki so odsotni z dela zaradi okužbe s COVID-19 oziroma okužbe s SARS-COV-2 od prvega do tridesetega dneva odsotnosti, in jim s tem v času epidemije znižal stroške dela.

»7.b

V drugem odstavku 53. člena Zakona o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 se piko nadomesti z vejico in doda besedilo »organizacije s statusom humanitarne organizacije po Zakonu o humanitarnih organizacijah (Uradni list RS, št. 98/03 in 61/06 – ZDru-1) in organizacije s statusom invalidske organizacije po Zakonu o invalidskih organizacijah (Uradni list RS, št. 108/02 in 61/06 – ZDru-1).«.

Obrazložitev:

ZIUPOPDVE v 53. členu navaja upravičenost do uporabe do pet milijonov zaščitnih mask iz zaloge Zavoda za blagovne rezerve po odločitvi ministra, pristojnega za rezerve oziroma za gospodarstvo. Kot upravičenci so definirane fizične ali pravne osebe, ki imajo od enega do štiri zaposlene in ki se ukvarjajo z gospodarsko dejavnostjo. Iz ukrepa izpadejo vse tiste organizacije, ki izvajajo nepridobitne dejavnosti, torej invalidske ali humanitarne organizacije. Delovanje slednjih je nepridobitno, prav tako praviloma nimajo na voljo namenskih sredstev za nakup zaščitne opreme. Ker tudi v času epidemije COVID-19 izvajajo zakonsko dodeljene naloge in opravljajo delo na terenu, izvajalci njihovih storitev in programov pogosto prihajajo v tesen stik z uporabniki, s čimer so izpostavljeni potencialnim okužbam s COVID-19, hkrati pa ob neustrezni zaščiti lahko tudi sami nevede prenašajo naprej okužbo z virusom. Glede na to, da je namen uporabe mask preprečitev širjenja okužb, bi upravičenci do uporabe morali biti tudi tisti, ki skrbijo za socialno ogrožene, ki izvajajo dejavnosti invalidskega varstva itd.

Za nov 11.a člen:

Za 11. členom predloga zakona se v poglavju »4. Zakon o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19« v okviru »Drugi del, Spremembe in dopolnitve zakonov« doda nov 11.a člen, ki se glasi:

»11.a člen

V prvem odstavku 87. člena ZIUPOPDVE se črta besedilo »na delovnih mestih plačne skupine J,«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

» (2) Do dodatka iz prvega odstavka so upravičeni tudi zaposleni pri zasebnih izvajalcih zdravstva in socialnega varstva, ki dejavnost opravljajo v okviru mreže javne službe.«.

Dosedanji drugi do osmi odstavek postanejo tretji do deveti odstavek.«

Obrazložitev:

Predlagani člen omogoča izplačevanje dodatka tudi delavcem plačne skupine J v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva, če so v času epidemije pri svojem delu nadpovprečno izpostavljeni tveganju za svoje zdravje oziroma prekomerno obremenjeni zaradi obvladovanja epidemije, ne glede na to, da ne delajo nujno neposredno s pacienti z okužbo ali s sumom na okužbo s COVID-19. Ker pa se takšne okoliščine pojavljajo tudi pri zaposlenih pri zasebnih izvajalcih zdravstva in socialnega varstva, ki dejavnost opravljajo v okviru mreže javne službe in pri drugih zaposlenih v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva, je potrebno možnost izplačila predmetnega dodatka dati tudi drugim zaposlenim v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva, saj bi v nasprotnem primeru prišlo do neutemeljene neenake obravnave, ki bi bila pogojena izključno s plačno skupino, v katero je umeščeno posamezno delovno mesto, oziroma s statusom izvajalca javne službe, ne pa z vsebino dela oziroma pogoji dela, ki se lahko pojavijo tudi na delovnih mestih drugih plačnih skupin.

K 17. členu:

V drugi alineji 17. člena predloga zakona se besedilo »10 %« nadomesti z besedilom »5 %«.

Obrazložitev:

Predlagamo znižanje pogoja za upravičenost do subvencije iz 12. člena ZUIOOPE na način, da so do subvencije upravičeni delodajalci, ki mesečno ne morejo zagotavljati najmanj 90 % dela najmanj 5 % in ne najmanj 10 % zaposlenim. Ključna razloga sta dva:

- pogoj 10 % predstavlja problem delodajalcem, ki opravljajo več dejavnosti, pri čemer so ukrepi, povezani s COVID-19, prizadeli zgolj eno izmed teh dejavnosti, ki predstavlja manjši del njihovega celotnega obsega poslovanja (npr. glavna dejavnost je proizvodnja, vendar manjši del zaposlenih dela v prodajalnah lastnih izdelkov, ki je trenutno omejena na spletno prodajo/prevzem in ne deluje v polnem obsegu);
- zaradi pričakovanega izboljšanja epidemiološkega stanja v državi (tudi zaradi cepljenja), se pričakuje rahljanje ukrepov in s tem večja gospodarska aktivnost, zato je treba na podlagi omilitve ukrepov podjetjem omogočiti, da bodo postopoma lahko dosegla poln obseg poslovanja.

K 18. členu:

Besedilo 18. člena predloga zakona se spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na sedmi odstavek 18. člena ZIUOOPE, mora delodajalec, ki je prejel subvencijo skrajšanja polnega delovnega časa, v primeru, da je od 1. januarja 2021 dalje do vključno 30. junija 2021 prišlo do izplačil dobička, nakupov lastnih delnic ali

lastnih poslovnih deležev, izplačil nagrad poslovodstvu oziroma dela plač za poslovno uspešnost poslovodstvu, izplačanih do vključno 30. junija 2021, o tem seznaniti Finančno upravo Republike Slovenije (v nadaljevanju FURS). Prejeta sredstva mora vrniti po vročitvi odločbe, skupaj z zakonsko določenimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od dneva prejema subvencije do dneva vračila.«

Obrazložitev:

Prepoved naj bo sorazmerna trajanju ukrepa.

Za nov 23.a člen:

Za 23. členom se v poglavju 4. Zakon o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19, v okviru Tretjega dela, Odstop od določb posameznih zakonov, doda nov 23.a člen, ki se glasi:

»23.a člen

Ne glede na drugi odstavek 33. člena Zakona o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 203/20; v nadaljnjem besedilu: ZIUPOPDVE) so do dodatka iz prvega odstavka 33. člena ZIUPOPDVE upravičeni tudi zaposleni v mreži javne zdravstvene službe in mreži javne službe na področju socialnega varstva, ki neposredno delajo v okolju s COVID-19 pacienti oziroma uporabniki, pri katerih obstaja sum na okužbo s COVID-19 oziroma je ta potrjena, in sicer:

- pri izvajanju zdravstvene oskrbe na domu pacienta oziroma uporabnika, pri katerem obstaja sum na okužbo s COVID-19,
- pri triazi pacientov, pri katerih obstaja sum na COVID-19,
- v laboratorijih, ki izvajajo analizo odvzetih vzorcev brisov zaradi ugotavljanja okužbe s COVID-19,
- na deloviščih, kjer se izvršuje dezinfekcija ali čiščenje prostorov, v katerih se nahajajo oziroma so se nahajali pacienti oziroma uporabniki, okuženi s COVID-19,
- v sivih conah pri zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami iz 18. člena Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 58/11, 40/12 – ZUJF in 90/12), če izvajajo neposredne storitve za uporabnike,
- v sivih conah pri izvajalcih socialnovarstvenih storitev, ki se opravljajo na domu uporabnika, ki delajo v okolju z uporabniki, pri katerih obstaja sum na okužbo s COVID-19.

Obrazložitev:

Sprememba določbe je potrebna, ker sta določbi 56. člena ZZUOOP in 33. člena ZIUPOPDVE preozki in so neupravičeno izključeni zaposleni, ki delajo na deloviščih, kjer se delo opravlja z osebami, pri katerih obstaja sum na okužbo COVID-19, vendar pa niso zajeta v eni od 11 taksativno naštetih točk, ki jih opredeljuje prvi odstavek 56. člena ZZUOOP. Primeroma se navaja primer triazne točke v zdravstvenih domovih (gre za vstopno točko v zdravstvene domove), katere namen je preprečiti, da bi v

zdravstveni dom vstopili pacienti s sumom ali s simptomi COVID-19, in laboratorije, kjer so analizirani odvzeti vzorci brisov za ugotavljanje okužbe s COVID-19. V zdravstvenem domu so zaposleni na triažni točki izpostavljeni predvsem zaradi velike frekvence pacientov, med katerimi se najdejo tudi taki, ki kažejo vidne znake okužbe in pri katerih se okužba kasneje tudi potrdi. Nadalje v veliki meri na vrata zdravstvenega doma prihajajo uporabniki, ki se ne poslužujejo predhodne telefonske ali elektronske najave, se želijo osebno naročiti na pregled, prihajajo po različne informacije, pridejo na bris COVID, zaradi česar ima triažna točka vse karakteristike t. i. sive cone. V laboratorijih zaposleni rokujejo neposredno s kužnimi in potencialno kužnimi vzorci brisov, ki kljub skrbnemu ravnanju lahko pomenijo tudi vir okužbe. Poleg navedenega se je v laboratorijih izjemno povečal obseg analiziranja brisov za ugotavljanje okužbe s COVID, kar v pomeni izjemno obremenitev zaposlenih v povezavi z odsotnimi zaposlenimi zaradi COVID in zaradi organizacije dela, ki z umikom dela zaposlenih iz delovnega procesa zagotavlja nepretrgan delovni proces za primer okužbe med zaposlenimi v laboratoriju.

Povsem neutemeljeno je izvzeto delo v sivih conah pri izvajanju zdravstvene oskrbe na domu pacienta oziroma uporabnika, pri izvajalcih socialnovarstvenih storitev, ki se opravljajo na domu uporabnika in v zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami, ki se ga prav tako dodaja v 33. člen ZIUPOPDVE.

K 24. členu:

Za prvim odstavkom 24. člena predloga zakona se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) V četrtem odstavku 85. člena ZIUPOPDVE se črta besedilo: »neposrednih in posrednih uporabnikih proračuna Republike Slovenije in občinskih proračunov ter«.

Sedanja drugi in tretji odstavek se ustrezno preštevilčita in postaneta tretji in četrti odstavek.

Obrazložitev:

Amandma odpravlja povsem neutemeljeno razlikovanje med zaposlenimi v javnem in zasebnem sektorju, ne glede na to, da oboji v trenutnih rizičnih razmerah delajo in aktivno pripomorejo k reševanju in blaženju posledic epidemije. Nobenega razloga ni, da bi bili zaposleni v javnem sektorju izvzeti iz tega ukrepa. V trenutnih kriznih razmerah so udeleženi vsi, tako zaposleni v zasebnem, kot tudi v javnem sektorju, zato so do tega dodatka upravičeni vsi, tako zaposleni pri neposrednih in posrednih proračunskih uporabnikih, kot tudi zaposleni v zasebnem sektorju. Zato se predlaga, da se t. i. krizni dodatek izplača vsem zaposlenim, tako v javnem kot tudi zasebnem sektorju. S tem se sledi tudi opozorilom Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, ki je v postopku sprejemanja ZIUPOPDVE v zvezi s tem dodatkom ugotovila, da je treba opozoriti na načelo enakosti pred zakonom, v skladu s katerim sme zakon različno urejati položaj pravnih subjektov, če za različno urejanje obstaja stvaren in razumen razlog, kar pa v tem primeru ne drži. Izboljšanje socialnega

položaja kot ukrep na področju dela ne utemeljuje razlikovanja med zaposlenimi v javnem in zasebnem sektorju.

Za nov 25.a člen:

Za 25. členom predloga zakona se doda nov 25.a člen, ki se glasi:

»25.a

Ne glede na prvi odstavek 106. člena ZIUPOPDVE je upravičenec do pomoči za izvedbo antigenskih hitrih testov na virus SARS-CoV-2 tudi organizacija s statusom humanitarne organizacije po Zakonu o humanitarnih organizacijah (Uradni list RS, št. 98/03 in 61/06 – ZDru-1) ali organizacija s statusom invalidske organizacije po Zakonu o invalidskih organizacijah (Uradni list RS, št. 108/02 in 61/06 – ZDru-1).«

Obrazložitev:

ZIUPOPDVE v 106. členu ureja pravico do pomoči za izvedbo antigenskih hitrih testov na virus SARS-CoV-2 v višini 40 evrov na zaposlenega. Kot upravičence do uveljavljanja pravice iz navedenega ukrepa se navaja gospodarske družbe, samostojne podjetnike in zadruga. Iz kroga upravičencev so tako izpadla vsa društva, izvajalci osebne asistencije, humanitarne in invalidske organizacije. Glede na to, da gre za ukrep preprečevanja širitev okužb (in ne za ukrep spodbujanja gospodarske aktivnosti) bi bilo smiselno, da se vanj vključi čim širši krog upravičencev.

Invalidske in humanitarne organizacije, katerih delovanje je nepridobitno, tudi v času epidemije COVID-19 izvajajo zakonsko dodeljene naloge in opravljajo delo na terenu in pogosto prihajajo v tesen stik z ranljivimi skupinami. Ne glede na to, da je možnost okužbe ali prenosa okužbe s COVID-19 pr izvajanju navedenih aktivnosti (npr. pri pomoči invalidom na domu) velika, invalidske in humanitarne organizacije ne izvajajo hitrih antigenskih testov, saj za slednje praviloma nimajo na voljo namenskih sredstev. Če bi jim bila slednja na voljo oziroma če bi se jim omogočilo vsaj enako pravico do povračila za stroške, povezane z njimi, kot to velja za gospodarske družbe, samostojne podjetnike in zadruga, bi teste seveda izvajali, s tem pa bi lahko delavce z odkritimi okužbami pravočasno izločili iz delovnega procesa in preprečili nadaljnje okužbe z virusom COVID-19. Vse to bi seveda prispevalo k enemu od osnovnih ciljev ZIUPOPDVE - da se širitev virusa COVID-19 čim bolj omeji. Glede na to, da se je v do sedaj sprejeti interventni zakonodaji v okviru ukrepov za gospodarstvo že priznalo poseben položaj humanitarnim in invalidskim organizacijam (npr. 24. člen Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20, 152/20 – ZZUOOP, 175/20 – ZIUOPDVE in 203/20 – ZIUPOPDVE); ZIUOOPE) se predlaga, da se jih vključi tudi med upravičence do pomoči za izvedbo antigenskih hitrih testov na virus SARS-CoV-2.

K 27. členu:

V prvem odstavku 27. člena predloga zakona se besedilo »50 evrov« nadomesti z besedilom »83,66 evrov«.

V sedmem odstavku se besedilo »30. junija 2021« nadomesti z besedilom »31. decembra 2021«.

Črtata se 8. in 10. odstavek.

Obrazložitev:

Glede na trenutno stanje v gospodarstvu se predlaga, da se znesek povračila dela minimalne plače v obliki mesečne subvencije dvigne na višino 83,66 EUR, kar predstavlja razliko med predvideno višino minimalne plače za leto 2021, ki znaša 1.024,24 EUR in višino minimalne plače za leto 2020, ki je znašala 940,58 EUR. V tem primeru bodo delodajalci še vedno sami krili razliko do dejanskega stroška delodajalca (bruto II).

Dodatno se predlaga, da ukrep traja celo leto zaradi zahtevnih gospodarskih razmer, ki bodo vplivale na to, da bo okrevanje kasnejše od predhodnih predvidevanj. S tem bo ukrep dopolnjeval tiste ukrepe na področju trga dela, ki v drugi polovici leta najverjetneje ne bodo več v veljavi.

Predlaga se tudi črtanje dodatnih pogojev, vezanih na upravičenca v 8. in 10. odstavku, ki se nanašajo na vrnitev vračila neupravičeno prejetih sredstev ter omejitev v zvezi z začetkom postopka odpovedi pogodbe o zaposlitvi večjemu številu delavcev iz poslovnih razlogov.

K 29. členu:

V osmem odstavku 29. člena predloga zakona se besedilo »do 31. decembra 2021« nadomesti z besedilom »za čas razglašene epidemije«.

Obrazložitev:

Namen ukrepa tridnevne zaporedne odsotnosti delavca zaradi bolezni brez potrdila zdravnika o opravičeni odsotnosti z dela je bil razbremeniti zdravniško osebje zaradi epidemije COVID-19. Glede na navedeno je treba veljavnost tega ukrepa vezati na čas razglašene epidemije.

Za novo poglavje 10. Zakon o dohodnini:

V »Tretji del, Odstop od določb posameznih zakonov« se za 9. poglavjem doda novo 10. poglavje, ki se glasi:

»10. Zakon o dohodnini«.

Obrazložitev:

Uvedba novega 10. poglavja je povezana z amandmajem na nov 33. a člen.

Za nov 33.a člen:

V poglavju 10. Zakon o dohodnini se doda nov 33.a člen, ki se glasi:

»33.a člen

Ne glede na 10. točko prvega odstavka 44. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19, 28/19 in 66/19) se v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja ne všteva nadomestilo za uporabo lastnih sredstev pri delu na domu v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, pod pogojem, da je določeno s posebnimi predpisi ali na "podlagi kolektivne pogodbe oziroma splošnega akta delodajalca, da gre za sredstva, ki so značilna, nujna in običajna za opravljanje določenega dela – do višine 5 % povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji. Dejanske stroške je mogoče uveljavljati na podlagi dokazil.«.

Obrazložitev:

S predloženo novo določbo, ki odstopa od določb 10. točke prvega odstavka 44. člena Zakona o dohodnini, se spreminjajo pogoji za ne-vštevanje nadomestila za uporabo lastnih sredstev pri delu na domu v davčno osnovo. Odpravlja se pogoj, da nadomestilo delodajalec določi na podlagi izračuna realnih stroškov ter črta omejitev, ki je določena v vezavo na mesečno plačo delojemalca (do višine 5% mesečne plače delojemalca). To predstavlja poenostavitev pri določanju višine neobdavčenega dela ter odpravlja, glede na naravo stvari, neprimerno vezavo omejitve na višino delojemalčeve plače. S tem se povečuje neobdavčena višina za vse delojemalce s plačo, nižjo od slovenskega povprečja. Skrajna omejitev po veljavni ureditvi po zadnji znani povprečni plači (september 1.799 evrov) znaša 89,95 evrov oziroma 4,5 evra na dan, s tem, da se lahko uveljavlja tudi dejanske stroške. Se pa lahko doseže tudi višji znesek neobdavčenega dela, ampak na podlagi dejanskih stroškov na podlagi dokazil. Določba je bila tekom usklajevanja o PKP7 tripartitno usklajena, vendar je Vlada v končni predlog PKP7 kljub temu ni vključila.

K 37. členu:

V tretjem odstavku 37. člena predloga zakona se besedilo »20 odstotkov« nadomesti z besedilom »10 odstotkov«.

Obrazložitev:

Glede na to, da je šele nastopilo novo koledarsko obdobje in glede na to, da ni znano, koliko časa bodo še trajali zaostreni pogoji poslovanja zaradi epidemije COVID-19, je delodajalcem težko oceniti pričakovan upad njihovega prihodka v letu 2021. Pri tako visokem pragu za upravičenost do koriščenja ukrepa delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo in morebitnem izboljšanju razmer v drugi polovici letošnjega leta bi se zato lahko zgodilo, da bi morali delodajalci prejeta povračila, ki so jih dejansko prejeli v obdobju epidemije COVID-19, naknadno vračati.

Glede na navedeno se predlaga, da se kot kriterij za upravičenost do ukrepa delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo določi upad prihodkov za 10 %, kot je že določal Zakon o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20).

K 42. členu:

Tretji odstavek 42. člena predloga zakona naj se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, je za čas, ko je delodajalcu v celoti ali delno prepovedano opravljanje dejavnosti zaradi vladnega odloka, v povračilo nadomestila plače, ki ga krije Republika Slovenija, vključeno nadomestilo plače z vsemi davki in prispevki delodajalca (bruto II).«

Doda se nov sedmi odstavek, katerega besedilo se glasi:

»(7) Ne glede na prvi odstavek 38. člena je delodajalec za delavce, ki so bili na začasnem čakanju na delo od vključno 1. 1. 2021 do vključno 31. 1. 2021, upravičen do povračila izplačila nadomestila plače skladno s tem členom.«

Obrazložitev:

Navkljub dobri rešitvi, na podlagi katere bo država povrnila 100 % nadomestila plače (bruto II) za čakanje na delo tistim podjetjem, ki so zaprta z vladnim odlokom, se izpostavlja, da mora ta ukrep veljati vsaj tudi za tiste, ki delajo omejeno (npr. frizerski salon, ki ima določeno, da se lahko naenkrat v prostoru nahaja le 1 stranka na 30 m², kar pomeni, da imajo zato še vedno večino zaposlenih na čakanju na delo). Tudi gostincem, ki opravljajo dostavo in omogočajo prevzem hrane je onemogočeno opravljati dejavnost v lokalih, zato se predlaga dopolnitev tretjega odstavka 42. člena na način, da bruto II prejmejo vsi, ki jim je opravljanje gospodarske dejavnosti v celoti ali delno prepovedano.

S predlaganim amandmajem za novi sedmi člen 42. člena predloga zakona bi bili delodajalci, ki jim je na podlagi vladnega odloka prepovedano opravljanje dejavnosti, upravičeni do izplačila nadomestila plače v višini bruto II za vse delavce, ki so bili na čakanju na delo od vključno 1. 1. 2021 do 31. 1. 2021.

K 45. členu:

Deveti odstavek 45. člena predloga zakona naj se spremeni tako, da se glasi:

»(9) Delodajalec, ki je prejel povračilo nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo po tem zakonu, mora v primeru, da je od 1. februarja 2021 dalje do vključno 30. aprila 2021 prišlo do izplačila dobička, nakupov lastnih delnic ali lastnih poslovnih deležev izplačil nagrad poslovodstvu oziroma dela plač za poslovno uspešnost poslovodstvu, izplačanih do vključno 30. aprila 2021 o tem seznaniti

Finančno upravo Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS). Prejeta sredstva mora vrniti po vročitvi odločbe, skupaj z zakonsko določenimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od dneva prejema subvencije do dneva vračila.«

Obrazložitev:

Prepoved naj bo sorazmerna trajanju ukrepa.

* * *

Za poročevalca na seji Odbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide v imenu obeh komisij je bil določen državni svetnik mag. Peter Požun.

Predsednica Komisije za gospodarstvo
obrt, turizem in finance
mag. Marija Lah, l. r.

Predsednik Komisije za socialno
varstvo, delo, zdravstvo in invalide
mag. Peter Požun, l. r.

V vednost:

- Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti
- Poslanske skupine Državnega zbora